

Å TITTE TILBAKE

Eline Dahl-Hansen er tidligere medisinstudent i Erlangen, Bayern, Tyskland.

Av Eline Dahl-Hansen

Fem tilbakelagte studieår, og en plutselig tilværelse som praktisches Jahr student, gir raskt en følelse av at studietiden, og med det for meg tiden i Tyskland, er på vei til å ebbe ut. Det som en gang i tiden følte som en evighet av studietid foran seg, er plutselig snart over. Jeg som usikker, hjemmelengtende liten jente i präp-salen er plutselig blitt til en person som føler seg relativt hjemme i Tyskland, og som ikke føler at det ville være såå veldig annerledes om man jobbet på en tysk eller norsk avdeling. Det er en god følelse å kjenne på! Og noe jeg egentlig ikke hadde trodd for fem år siden. Hele veien har man skjøvet ulike grenser foran seg, ting man har gruet for og vært spent på. Tidvis tenkt ”dette klarer jo de fleste, men jeg? Glir jeg inn?” Og så støtt på det og etter kort tid ufarliggjort det hele. Det fortjener det tyske folk en kjempetakk for. Min opplevelse er alltid positive, tålmodige og imøtekommende mennesker, som er nysgjerrige og interesserte i Norge, så å si uten unntak. Jeg er kjempetakknemlig for tiden min her, og for at jeg har fått lov til å studere i Tyskland. Nå når jeg ser tilbake er det noe jeg aldri ville vært foruten!

I løpet av tiden min i Tyskland har jeg trivdes bedre og bedre, og for hvert semester og år som har gått har jeg levd meg mer og mer inn, knyt-

tet sterkere bånd til alle venner, og kjent mer og mer på at det skal bli veldig rart å plutselig ikke bo her mer. Jeg har vent meg til å ha to ulike liv i to ulike reir, og trivdes veldig godt i begge. Egentlig kunne jeg godt tenkt meg å la det være sånn litt lengre..

Jeg har blitt så glad i tysk kulturliv, drikker gjerne en øl eller en radler, nyter liver på en ”Bierkeller”, er frelst av tyske ølfestivaler og slagermusikk, og er blitt kjempeglad i det tyske folkeslaget generelt. Under mine første år her nøt jeg avkobling med nordmenn (noe jeg jo fortsatt alltid gjør!), og tenkte at jeg var glad i mine tyske venner, men det kunne aldri bli som med nordmenn. Det må jeg heldigvis trekke tilbake. Nå ser jeg på mine tyske venner som om de skulle være mine norske venner, og føler at de virkelig kjenner meg også. For meg sier det mye om utviklingen gjennom alle årene mine her, hvordan det har blitt mer og mer som hjemme.

Heldigvis har jeg ett år igjen, og jeg både gruer og gleder meg til å vende nesen hjemover. For samme hvor glad jeg er blitt i Tyskland er det en god følelse å skulle vende hjem igjen også. På samme måte som jeg er blitt glad i Tyskland har jeg innsett hvor utrolig stor pris jeg setter på hjemlandet mitt også, det er der sjelen min ligger! Og jeg er veldig stolt og glad over å være norsk.

Men det klare budskapet mitt til alle dere som har et stykke tid igjen her- Nytt tiden, ta med dere det dere kan av opplevelser og tysk kultur, tiden bare flyr av gårde, og jo lenger en er her, jo mer glad blir en i det. Jeg håper dere vil tenke tilbake på det med like stor takknemlighet som jeg! PROST und Salut!

PUB-QUIZ I WIEN

Av Mads Lie, praktikant på OSSE (organisasjonen for sikkerhet og samarbeid i Europa), Wien.

Interessen for pub-quiz startet i 2003 da en vennegjeng i Oslo fikk øynene opp for dette ukentlige sosiale evenementet på puben Highbury i Bogstadveien. Fem kompiser møttes hver torsdag i fire år for å teste kunnskap, viten og konkurranseinnstinktet mot de rundt 25 lagene som deltok, men også for å ta noen øl i gode venners lag. Da jeg reiste til Østerrike for å studere i 2008 ble jeg raskt involvert i styret i ANSA Østerrike, og fikk umiddelbart ideen om å arrangere pub-quiz for de norske studentene i Østerrike. Etter diskusjoner i styret ble vi enige om å arrangere pub-quiz den første fredagen i hver måned på puben Bluebox i Wien, og at premier av norsk karakter som melkesjokolade og norsk godteri skulle bli det store trekkplasteret.

Første pub-quiz på Bluebox gikk av stabelen i oktober 2008, og ble en moderat suksess. Med i underkant av 20 norske studenter totalt i Wien, dukket cirka 10 opp på pub-quizen. Det var ingenting å si på innsatsen blant deltakerne, og stemningen var svært god, men vi skulle ideelt sett ønsket flere deltakere.

I de kommende måneder ble pub-quizen et fast månedlig innslag, men oppmøte blant norske studenter fortsatte å være litt for lavt til at det ble reell konkurranse om premiene og flere enn 2-3 lag. Redningen for quizen kom utpå nyåret 2009 da vi begynte å utvide horisontene og inviterte nordmenn fra FN, Ambassaden og andre internasjonale studenter til pub-quizen. Formatet ble endret fra norsk til engelsk, og plutselig var antall deltakere steget fra 10 til 40.

På siste quiz før sommeren i 2009 var det rundt 50 deltakere, en foreløpig rekord. Dette månedlige møtet på Bluebox i Wien med pub-quiz har nå blitt et fast møtested for mange av de norske studenter og andre norske som er bosatte i Wien, og har uten tvil blitt en suksess. I tillegg til selve pub-quizen er det en mulighet for nordmenn og andre interesserte i Wien til å møtes, bli kjent og komme inn i et miljø mens man er i utlandet. Vi håper dette er et arrangement som vil bli opprettholdt i kommende år også.

Dersom man ønsker å være med på pub-quiz i Wien kan man finne informasjon om tid og sted på ANSA Østerrikes hjemmeside: <http://www.ansa.no/ANSAland/ANSA-Osterrike/>

Hilsen quizmaster Mads Halfdan Lie